

UDRUGA NADA⁰⁴

Udruga Nada osnovana je 1992.godine od grupe obitelji koje su sve imale zajednički problem, oboljele od poremećaja u prehrani koji nisu imali odgovarajuću potrebnu pomoć u svom liječenju. U Hrvatskoj od poremećaja u prehrani boluje oko 90.000 oboljelih. Zbog marginaliziranja bolesti u Hrvatskoj svaki tjedan jedna osoba nepotrebno umre od posljedica neliječena osnovnog problema, anoreksije i bulimije nervose. Do danas pomoć je tražilo i dobilo preko 3000 obitelji. Cilj udruge je i dalje senzibilizacija javnosti na teški zdravstveno socijalni problem koji nema institucionalni odgovor, preventiva edukacijama, konkretna pomoć u prvoj trijaži u traženju mjesta i načina liječenja, druženja oboljelih i njihovih obitelji i učenje istih o tijelu, bolesti, obrascima ponašanja, help telefon, te stvaranje literature na hrvatskom jeziku. Krajnji cilj je osnivanje referalnog mjesta s ekipom specijaliziranih i subspecijaliziranih liječnika koji bi ciljano pomogli oboljelima i njihovim obiteljima. Molimo sve dobronamjerne da na svoj način pomognu udruhu u njenom radu i one čije probleme ista artilukira.

Hrvoje Rendulić, tajnik udruge Nada

⁰⁴ Više o udruzi Nada na www.hope.hr

LJEVAK

AKO STE VOLJELI HARRYJA POTTERA,
OBOŽAVAT ČETE I TRILOGIJU *KAMENO SRCE*
CHARLIEJA FLETCHERA!

KAMENO SRCE ŽELJEZNA RUKA SREBRNI JEZIK

GODINA: 2008.
CIJENA: 120 KN

GODINA: 2009.
CIJENA: 129 KN

IZLAZI U
LIPNJU 2010.

Charlie Fletcher ispričao je u ovoj uzbudljivoj i napetoj trilogiji priču o Londonu kakav još nije viđen, o svijetu u kojem se dvanaestogodišnji dječak George mora braniti od oživjelih kamenih statua u Prirodoslovnom muzeju koje ga počinju napadati i proganjati. Uz pomoć prijateljice Edie koja uvijek upada u nevolje George se upušta u nezaboravnu i opasnu avanturu u kojoj će ga čitatelj pratiti zadržavajući dah, ne ispuštajući knjigu iz ruku i nestrpljivo iščekujući što će se dogoditi u sljedećem nastavku.

Potražite u knjižarama ili uz popust naručite direktno od nakladnika
na tel: 01 3888 258 ili e-mail prodaja@naklada-ljevak.hr

 MALA
SCENA KAZALIŠTE
PREPOZNTLJIVO RAZLIČITI

www.mala-scena.hr

Anica Tomić i Jelena Kovačić

AN A i MI A

AN A I M I A

Anica Tomić i Jelena Kovačić

IGRAJU: **Nika Mišković (Ana)** i **Mia Biondić (Mia)**

AUTORICE TEKSTA: **Jelena Kovačić i Anica Tomić**

REDATELJICA: **Anica Tomić**

DRAMATURGINJA: **Jelena Kovačić**

SCENOGRAFINJE I KOSTIMOGRAFINJE:

Anica Tomić i Jelena Kovačić

SKLADATELJ: **Frano Đurović**

LIKOVNO OBLIKOVANJE I VIDEO: **Vladimir Končar**

FOTOGRAFINJA: **Ana Šesto**

PRODUCENTICA: **Vitomira Lončar**

MARKETING I PR: **Daniela Kos**

Predstava je namijenjena mladima od 11 godina naviše.

Premijerna izvedba održana je 28. siječnja 2010.

ZAHVALJUJEMO:

Hrvoju Renduliću, Udruzi Nada, Davorinu Kovačiću,

Slavenu Edvinu Botu, Ani Malnar, Matei, Tei, Martini

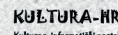
te Etni, Tei i Viti Palčić.

SPONZORI PREDSTAVE

LJEVAK

MEDIJSKI SPONZORI

SPONZORI SEZONE

bitkica vesna zrlie ania moe chris ana bernardica radovan miran mirel ivanka poga tanja nico sanja izzy danija chudo maja sanja kyo fish davor nada irenka revent glia thomek srpeška buzz thomas nikola lola bu lana zrinka tomića blue vanja kristina helena ivana katica marko jelena tanja ana sanja nives tin bruno de žrnjčić

RIJEČ AUTORICA

Bila jednom jedna Ana. I bila jednom jedna Mia. Najbolje prijateljice. Od djetinjstva. Bile su sretne i zaigrane, kao što to djevojčice obično jesu, sve dok jednog dana Ana Mii nije otkrila svoju tajnu koju više nije mogla skrivati. U tom trenutku Ana i Mia, najbolje prijateljice susreću Anu i Miu, sestriinske bolesti, a njihova priča o prijateljstvu postaje priča o prekinutom djetinjstvu i gubitku bezbrižnosti, o jednom pogrešnom skretanju koje je promijenilo mnoge živote.

Pričajući o anoreksiji i bulimiji, predstava istovremeno govori i o suosjećanju, razumijevanju, odrastanju, tijelu, hrani, usamljenosti, hrabrosti, ali i o ignoranciji i potpunoj neosjetljivosti društva koje oboljele odbacuje i na svojevrsni način stigmatizira. Istovremeno, progovarajući o tim sestriinskim bolestima kroz dva glasa - glas oboljele i glas njene najbolje prijateljice – predstava pokušava detektirati uzroke i ključna mjesta koja pokreću nezaustavljivu propast onih koje bolest na bilo koji način dotakne.

Anoreksija i bulimija radikalni su prostori autodestrukcije i samouništenja. Daleko su od pubertetskih hirova i sebičnih traženja pažnje. One su očajnički pokušaj uspostave kontrole nad vlastitim životom, ali pokušaj koji sam u sebi propada, jer se pretvara u začarni krug iz kojeg je nemoguće izaći bez pomoći i ljubavi drugog.

— Anica Tomić i Jelena Kovačić

ULOMAK IZ PREDSTAVE

ANA: Žao mi je, jako mi je žao zbog svega ovoga, nisam to izabrala. Imala sam trinaest godina, nisam znala što se događa, nitko mi nije rekao što se događa. Ana⁰¹ je izabrala mene. Uvjerila da ne mogu živjeti bez nje. Bilo je tako jednostavno povjerovati u nju. Bila je moja, samo moja. Nisam ju htjela pustiti, sada ona ne želi pustiti mene. Uvijek je kraj mene. Dok šecam ulicom gleda me iz stakala izloga, dok ležim na krevetu skriva se ispod jastuka, dok se tuširam promatra me iz ogledala. Stvarno nisam htjela da dođe. Toliko sam puta od nje pokušala pobjeći. Ponekad mi se činilo da sam u tome uspjela, da sam konačno pronašla pravo skrovište, ali Ana me uvijek pronade, uvijek zna pronaći svoj put. I nije sama. Ana nikada ne dolazi sama. Ruku pod ruku s Miom⁰². Ne volim ih, vjeruj mi, mrzim ih. Imaju toliko trikova, nepredvidljive su, pametne, tvrdoglave, uvijek znaju kako dobiti ono što žele. Žao mi je što sam bolesna i što te moja bolest uništava. Žao mi je što nemaš povjerenja u mene. Žao mi je što si zbog mene plakala. Žao mi je što se osjećaš bespomoćno. Žao mi je što sam ti rekla da te mrzim. Žao mi je što sam ručak koji si mi skuhalo povratila. Žao mi je što sam ti lagala. Žao mi je što osjećaš moje kosti kad me zagriš. Žao mi je što ti je teško gledati moje tijelo. Žao mi je što sam progutala sve one tablete. Žao mi je što previše vježbam. Žao mi je što sam ti uništila praznike. Žao mi je što sam se derala na tebe. Žao mi je što sam ti potpuno promijenila život. Žao mi je što sam se rezala po ruci. Žao mi je što mi je sva odjeća prevelika. Žao mi je što iskorištavam tvoju ljubav. Žao mi je što su se obiteljski ručkovi pretvorili u noćnu moru. Žao mi je što ne mogu razgovarati s tobom. Svake večeri kada legnem u krevet, kada zatvorim oči, pokušavam zamisliti drugačiju sebe. Gledam sebe, drugačiju sebe, sretnu sebe. Svake noći smišljam novi plan, plan nove osobe, plan novog života. Radim to već deset godina, svake noći, deset puta tristo šezdest pet, to je puno planova. Ni jedan nije uspio. Molim te, preklinjem te da ne odustaneš od mene, sigurna sam da ću jednog dana uspjeti, samo još ne znam kada će taj dan doći.

(ulomak iz predstave A N _____ A & _____ M I _ A napisan prema motivima ispovijesti jedne oboljele djevojke)

⁰¹ ANA – personificirani naziv za anoreksiju među oboljelima

⁰² MIA – personificirani naziv za bulimiju među oboljelima

ANOREKSIIJA I BULIMIJA⁰³

Anoreksija nervoza je psihički poremećaj u kojem mlade djevojke u strahu od debljanja počinju namjerno mršavjeti do stanja teške tjelesne iscrpljenosti i stvarne životne ugroženosti. Najveći broj anoreksičnih osoba prve simptome dobije početkom adolescencije. Simptomi su: namjerno mršavljenje, strah od debljanja, pad tjelesne težine, opsjednutost izgledom tijela i dijetama, precjenjivanje važnosti tjelesne težine i izgleda i izostanak menstruacije. Javljaju se tjelesne promjene – stanje potpune fizičke iscrpljenosti, usporen puls, niski krvni tlak, osjetljivost na hladnoću, promjene na koži (suha i ljuskava koža, dlakavost), promjene u krvnoj slici, poremećaj elektrolita koji je posebno opasan u osoba koje uz smanjenje unosa hrane namjerno povraćaju kako bi spriječile „debljanje“. Nastaju brojne endokrinološke promjene i demineralizacija kostiju koje mogu u kasnijim godinama prouzročiti neplodnost i osteoporozu. Anoreksija je životno opasni poremećaj i mora se liječiti.

Bulimija je psihički poremećaj koji se najčešće javlja u mladih djevojaka. Lako ga je prepoznati po povremenoj potrebi jedenja velikih količina hrane. Prejedanje prati osjećaj kako ne postoji kontrola uzimanja hrane, odnosno, osoba ne može prestati s jelom. Prestaje jesti kada količina uzete hrane počinje smetati tijelu i kada se pojavi osjećaj boli zbog prepunog želudca. Tada se javlja strah od debljanja i potreba za sprečavanjem debljanja povraćanjem, čišćenjem laksativima ili diureticima. Istovremeno se javlja potreba za kompenzatornim gladovanjem ili pretjeranom tjelesnom aktivnošću u svrhu mršavljenja. Bulimične osobe doživljavaju je kao „lošu naviku“ s kojom mogu prestati kada žele, što im je zabluda. Bulimija ne prolazi sama od sebe. Roditelji moraju shvatiti kako nije riječ o „zločestoći“, lošem ponašanju ili lošoj navici koja se vlastitom odlučnošću može dokinuti, već je riječ o poremećaju – medicinskom stanju koje zahtijeva liječenje.

Prof. dr. Vesna Vidović, Klinika za psihološku medicinu med. fak. Sveučilišta u Zagrebu, autor knjige „Anoreksija i bulimija“, Psiha 1998.

⁰³ Dijelovi teksta preuzeti su s internetske stranice udruge *Nada* – www.hope.hr, na kojoj je moguće pronaći cjelovit tekst o anoreksiji i bulimiji.